

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1752. usque ad
Annum 1757 - Cum Appendice ad Annos 1744. 1745. 1748

Luxemburgi, 1758

XLV. Liber Gallice editus, inscriptusque: Principes sur l' essence, la
distinction, & les limites des deux puissances spirituelle, & temporelle,
Ouvrage posthume du Père la Borde de l' Oratoire, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74789](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74789)

1755.
Commen-
datur iterum
discussio du-
bii, an simi-
les causas
proponi ex-
pediat.

§. 29. Quaecumque haecenus persecuti sumus, videri quoque possunt in *Nostro lib. 1. de Canonizatione cap. 14. & lib. 3. cap. 15. num. 2. & seq.* Superest modo, ut expendatur omnia, ac cognoscatur, an deceat, ut cause Beati Andreae permittendus sit ad ulteriora progressus, an verò conducibilis sit, ut eum seruet statum, quem nunc habet, quique idem plane est cum eo, in quo *Causa Beati Simonis* conquisit. Et quia impossibile haud est alias huic similes excitari instantias, sollicitudinis tue partes erunt, prudentisque consilii caeterorum, quos ipsi ad id designabimus, indicare, quae in eunda ratio, cum se huiusmodi obtulerit casus, qui plerumque proponi consuevit, de puero aliquo majori hebdomada ab Hebraeis in contumeliam Christi necato: tales namque sunt Beati Simonis & Andreae, nec non bene multorum ex iis, quos Auctores commemorant, puerorum nenes. Videri enim cuiquam fortasse poterit, quoties placet causis interemptorum huiusmodi instantium patere aditum, oportere, haec necesse fuisse clamoras, populo cognitias, ab omnibus damnatas, atque a magistratibus vindicatas; praetereaque etiam optimum esse, quandoquidem res est de martyribus *non voluntate & opere, sed solo opere*, signorum & miraculorum numerum definire, ac requirere majorem constituto ad formalem Canonizationem obtinendam. Litteras haec Nostras, Apostolicam tibi, Dilecte Fili, Benedictionem impertientes, absolvimus.

Et si videatur, quibus ille peculiaribus circumstantiis debeant esse instructa.

Dat. 22. Februarii 1755. Pont. 15.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem die 22. Februarii 1755. Pontificatus Nostri Anno decimoquinto.

§. 29. Quanto fin ora abbiamo esposto, può anche vederli nel *nostro lib. 1. de Canonizatione al cap. 14. e nel lib. 3. cap. 15. num. 2. e seg.* Resta ora, che il tutto si esaminii, e si veda, se è conveniente, che si dia corso alla *Causa del Beato Andrea*; o se è meglio che si fermi nello stato, in cui è, che è per l'appunto quello stesso in cui si ritrova l'altra del Beato Simone. E perchè non è impossibile, che si risvegliano altre simili istanze, farà proprio della di lei diligenza, e del prudente consiglio degli altri, che da Noi saranno eletti, il suggerire il partito, che dovrà prenderli, quando succeda il caso, che per lo più suol essere di qualche fanciullo ammazzato dagli Ebrei nella *Settimana Santa* in onta di Cristo, tali essendo gl' *Infanticidj* dei Beati Simone, ed Andrea, e d'una gran parte degli altri commemorati dagli Autori: potendo sembrare a tal uno, che, quando si volesse lasciar aperta la strada alle cause di questi *Infanticidj*, dovrebbero questi essere stati clamorosi, noti al popolo, maledetti da tutti, e vendicati dai Magistrati; e che anche fosse bene, giacchè si tratta di Martiri *non voluntate & opere, sed solo opere*, l'accrefcere il numero de' legni e de' miracoli oltre il solito, per ottenere la formale Canonizatione. Terminiamo col darle l'Apostolica Benedizione.

Ed in caso d'affermativa con quali circostanze debbano essere qualificati.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem die 22. Februarii 1755. Pontificatus Nostri Anno decimoquinto.

Data gli 22. di Febr. 1755. dal Pont. 15.

XLV.

Liber Gallice editus, inscriptusque: *Principes sur l'essence, la distinction, & les limites des deux puissances spirituelle, & temporelle, Ouvrage posthume du Père la Borde de l'Oratoire*, Decreto Congregationis Universalis Inquisitionis jam damnatus, iterata acriori censura proscribitur, & sub excommunicationis poena, legi, aut retineri prohibetur.

Venerabilibus Fratribus, Primati, Archiepiscopis, & Episcopis Regni Polonia.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Perniciosi opusculum jam antea ab Universali Inquisitione damnatum.

AD assiduas, quibus angimur, curas, ut excitata a nonnullis hujus saeculi Filiis inter Sacerdotium & Imperium diffidia compefcantur, illud accessit sane permolestum, quod licet universalis nostrae Inquisitionis Decreto die 5. Augusti anni 1753. edito, confixum damnatumque fuerit Opusculum gallice editum hoc titulo: *Principes sur l'essence, la distinction & les limites des deux puissances spirituelle, & temporelle, Ouvrage posthume du Père la Borde de l'Oratoire*; rursus tamen idem Opusculum prodidit, tam Gallico, quam Polonico idiomate impressum, lateque in Regionibus, ac Provinciis vestris per omnium manus pervagari nuper accepimus. Quod quidem vel ob solam ignorationem praelaudati Decreti contigisse arbitramur, vel quod satis explorata atque comperita Vobis non fuerint exitiosa ac perversa Dog-

mata, quae in eo traduntur: alioquin dubitare vix possumus de Fraternitatum Vestrarum zelo, ac vigili studio, quo certe in Fidelium manus non incidisset, si oculos, judiciumque Vestrum antea subsisset.

§. I. Eò enim tendere, ac collimare vidisset execrandi foetus auctorem, ut collatam a Christo Domino & Salvatore nostro Ecclesiae suae potestatem, non solum dirigendi per consilia & suasiones, sed etiam jubendi per leges, ac devios, contumacesque exteriore iudicio, & salubribus poenis coercendi, atque cogendi, labefactet, convellat, & profus eliminet; Ecclesiasticum ministerium ita seculari dominationi subiciens, ut ad hanc spectare pronunciet, de externa omni ac sensibili gubernatione cognoscere ac iudicare. Praevum ac perniciosum systema, jampridem ab Apostolica Sede, praesertim vero a Johanne XXII. Praedecessore nostro, Constitutione incipiente: *Licet juxta doctrinam*, reprobatur, ac pro haeretico expresse damnatum, fallacibus ratiunculis, fucatis, atque ad Religionem compositis verbis, contortisque Scripturarum, ac Patrum testimoniiis, impudens Scriptor obtrudit, quo simplicibus, & minus cautis facilius imponat. Rem tamen ipsam ad Religionis & Fidei regulas sedulo accurateque expendenti, facile occurrit principiorum falsitas, eorumque consecutionum absurditas; Auctoris demum a veritatis tramite longe aberrantis temeritas, qua propositiones obtrudit captiosas, & falsas, impias quoque & erroneas, alias damnatas, & haereticas, Ecclesiae vero maxime injurias, ejusque potestatis, jurium, & libertatis, quantum in ipsis est, profus everfivas.

Parvum, impiumque systema auctoris jam inde a Joanne XXII. proscriptum.

1755.

Nova impro-
bi liberulli
centura.

§. 2. Quapropter ne latius serpat, in Ecclesie animarumque perniciem, pravi dogmatis corruptela: Nos, quibus sanæ doctrinæ custodia, & Sacerdotalis auctoritatis propugnatio præcipue demandata est, pro sollicita, quam gerimus, Ecclesiarum omnium, & Christianidelium cura, Vos maxime, Venerabiles Fratres, monitos hortatoque volumus, ut procul ab ovibus Vestris exitialis hujusce doctrinæ patulum arceatis. Quod ut nomine quoque Nostro prestare valeatis, supra descriptum Librum quocumque idiomate impressum, vulgatum, aut scriptum, sub enunciatis censuris rejiciatis, reprobamus, damnamus, ejusque lectionem, retentionem, & usum, omnibus & singulis Christianidelibus, etiam specifica, & individua mentione dignis, sub pœna excommunicationis ipso facto absque alia declaratione incurrenda, a qua nemo a quoquam, præterquam a Nobis, seu a Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium obtinere valeat, omnino interdicimus ac prohibemus. Volentes, & Apostolica auctoritate mandantes, ut quicumque Librum prædictum, aut ejus exemplaria, sive typis impressa, sive manu descripta, penes se aliqua habuerint, ea, statim ac præsentibus litteris eis innoverint, teneantur tradere locorum Ordinariis, qui exemplaria sic tradita illico flammis aboleri curent.

Monitum ad
Episcopos
Regni Polo-
niæ.

§. 3. Vos itaque, Venerab. Fratres, conjunctis nobiscum studiis, Pastoralis zelo, & Sacerdotali constantia, vigilate in custodiis vestris, ascendentes ex adverso, atque opposites murum pro Domo Israel, adversus vaniloquos, & seductores, docentes quæ non oportet; qui constitutos a Deo civilis potestatis fines amplificare, ac transilire moluntur, Ecclesie vero jura coarctare, imminuere, atque convellere student; & Divinis humana miscentes, Imperium & Sacerdotium feditiose committunt. Creditis vobis oves monete identidem, ut acquiescant sanis sermonibus Domini Nostri Jesu Christi, & ei, quæ secundum pietatem est, sanæ doctrinæ; non intendentes mandatis hominum avertentium se a veritate: reddant autem omnibus debita, quæ sunt Cæsaris Cæsari, quæ sunt Dei Deo. Interim Vobis, Venerabiles Fratres, ac universis Fidelibus regimini vestro subiectis, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Dat. 4. Mar-
tii 1755.
Pont. an. 15.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die IV. Martii MDCCCLV. Pontificatus Nostri Anno XV.

D. Cardinalis Passioneus.

Olivetane Congregationis Privilegia a Prædecessoribus Pontificibus, & præsertim a Pio II. concessa confirmantur, & ampliuntur; novumque superadditur, quo ejusdem Congregationis Abbatibus indulgetur, ut in die festo S. Franciscæ Romanæ, Pontificalitus in Missa, reliquisque Officiis intra Ecclesias Conventuales Regularis Observantiae uti possint.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

CUM semper Apostolicæ benignitatis, & munificentiae Nostre significationes in eos, qui sanctioribus Ordinum Regularium institutis addicti, uberes in vinea Domini virtutis, & honestatis afferunt fructus, libenter edidimus: tum verò eorum votis, ac precibus animum propensius intendimus, quum & petitiones æquitati consonas esse, & concessiones nostras ad augendam Dei gloriam, & Sanctorum cultum amplificandum opportunas fore conspiciamus.

§. 2. Sanè pro parte dilecti Filii Flaminii Gandini Abbatis, & Procuratoris Generalis Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Montis Oliveti nuncupatæ, Nobis nuper exhibita petitio continebat, quod aliàs nonnulli Romani Pontifices Prædecessores Nostri dictæ Congregationi diversa Privilegia, gratias, favores, & Indulta tum spiritualia, tum temporalia concesserunt, & præcipue felic. record. Pius Papa II. etiam Prædecessor Noster per suas Literas Apostolicas sub datum Petreoli Senensis Diocesis Anno Incarnationis Dominicæ MCCCCLXII. Tertio Nonas Octobris Pontificatus sui anno Quinto, inter alias gratias dictæ Congregationi concessas, illius Abbatibus, Visitatoribus, Prioribus, Personis, Monasteriis, Prioratibus, Locis, & Membris, quod ipsi omnibus aliis, & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, liberatibus, indultis, & gratiis, Congregationi Sanctæ Justine Paduan. ejusdem Ordinis, ejusque Monasteriis, Prioratibus, Membris, ac Personis, & Bonis per prædictos Romanos Pontifices Prædecessores nostros, tunc suos, quomodolibet elargitis, sub certis modo, & forma tunc expressis, uti possent, & gaudere, ac si illa omnia, & singula primodictæ Congregationi specialiter, & expressè indulta fuissent, concessit pariter, & indultit, prout in dictis Literis plenius continetur. Cum autem subinde, juxta temporum succedentium opportunitatem, aliæ concessiones, & gratiæ hujusmodi Congregationi Sanctæ Justine, Cassinensium quoque nuncupatæ, per alios Romanos Pontifices Prædecessores quoque Nostros, attributæ fuerint; pro parte dicti Flaminii Nobis fuit humiliter supplicatum, ut gratias easdem, favore suæ primodictæ Congregationis extendere, ac aliàs eandem Congregationem, præcipuè ad augendum in illius Ecclesiis Divini Servitii cultum, aliqua beneficentiæ Nostre prærogativa decorare, ut infra, dignaremur.

§. 3. Nos igitur, firma spe, fiduciaque concepta, eandem Congregationem, quo ampliori gratiis, & favoribus ab Apostolica Sede cumulari pergat; eò majores pietatis, obedientiæ, & obsequii erga Nos, & eandem Apostolicam Sedem, aliarumque virtutum, & scientiarum fructus edituram fore, hujusmodi supplicationibus annuere, & dicto Flaminio specialem gratiam

XLVI.

Exordium a
munificentia
S. Sedis in
emeritos de
Ecclesia Vi-
ros.

Indultis &
privilegiis
Congrega-
tionem Mon-
tis Oliveti
decorantur
Prædecesso-
res Pontifi-
ces.

Et præsertim
Pius II., qui
privilegia
Congrega-
tionis S. Justi-
ne Paduan.
illò usque
concessa ei-
dem commu-
nicavit.

Confirmat
primo Ponti-
fex vetera
indulta non
revocata, nisi
recepta, nec
Tridentino
contraria.